

сервісами. Інше передбачає підключення до корпоративної мережі не окремих користувачів, а цілих офісів. Мета залишається тією ж – надійно і безпечно об'єднати географічно розділені елементи однієї установи в одну мережу. Не рідко організуються VPN-мережі і між серверами або цілими обчислювальними кластерами для підтримання їх доступності і дублювання даних. Частота їх використання на пряму пов'язана з ростом популярності хмарних технологій. Причому, усе вище перелічене відноситься не до певних тимчасових рішень, адже такі підключення можуть підтримуватися і підтримуються роками [3].

У наші дні серед найпопулярніших протоколів виділяють наступні:

- PPTP. Використовує протокол тунелювання між вузлами точка-точка PPTP (Point-to-Point Tunneling Protocol) і протокол Microsoft Point-to-Point Encryption Protocol (MPPE).
- L2TP. Використовує протокол L2TP (Layer 2 Tunneling Protocol) і IPSec (Internet Protocol Security) для шифрування.
- IPSec в режимі тунелювання (IPSec Tunneling Mode). Використовує IPSec як для встановлення тунелю, так і для забезпечення шифрування [2].

Звичайно, протоколів VPN існує достатньо багато, однак, розглянуті вище три протоколи входять в першу трійку лідерів з використання. Порівнюючи їх можна з впевненістю сказати, що найзахищенішими протоколами є протоколи IPSec і PPTP. За допомогою цих двох протоколів можна створити надійну і захищену мережу на основі ненадійної мережі, як правило мережі Internet.

Що стосується протоколу L2TP, то його використовують у випадках, коли мережу можна вважати надійною, а лише необхідно вирішити завдання створення віртуальної підмережі в рамках існуючої великої мережі. Тут проблеми безпеки стають неактуальними, точніше цей протокол перекладає завдання забезпечення безпеки на інші, як правило протоколи L2TP і IPSec.

Таким чином створення VPN-мереж дозволяє надійно захистити усі дані, які проходять, як правило, через Internet, гарантуючи при цьому недоторканість особистого життя, безпеки фінансової, службової та іншої інформації.

Список використаних джерел:

1. Что такое VPN или как защитить сеть [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pro-spo.ru/network-tech/4304-что-такое-vpn-ili-kak-zashhitit-set>.
2. 7 мифов о VPN и причины начать им пользоваться [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://lifehacker.ru/2016/05/12/mify-o-vpn/>.
3. Что такое VPN и зачем это [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://blog.kaspersky.ru/vpn-explained/10635/>.

Сидорова Е. О.

викладач кафедри економічної та інформаційної безпеки

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Біденчук Т. М.
курсант Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРОТИДІЇ ЕКОНОМІЧНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

Поняття «економічна злочинність» в кримінальному праві України сформувалося з утворенням перехідної «ринкової» економіки на основі недоліків регулювання і управління економічними процесами. Чинний Кримінальний кодекс України не містить Розділу, який би мав назву «Економічні злочини» чи «Злочини у сфері економічної діяльності». Статті, якими передбачено кримінальну відповідальність за економічні злочини містяться у Розділах VI та VII (злочини проти власності та злочини у сфері господарської діяльності) [1]. Доцільним є дати визначення поняттю «економічні злочини» - це істотна частина корисливої злочинності, яка безпосередньо пов'язана з економічними відносинами. Економічна злочинність - це головний чинник, який загрожує національній безпеці України. Саме цей вид злочинності достатньо великий вплив має на різні сторони суспільного життя [2].

Зрозуміло, що в діях економічної злочинності є ознаки злочинної економічної політики, спрямованої на знищення економіки України шляхом накопичення капіталів у тіньовому секторі економіки і поступового знищення бюджетної системи.

Особлива небезпечність таких діянь полягає в тому, що технологія їх здійснення може використовуватись у будь-якій галузі економіки держави чи напрямку господарської діяльності. При цьому такі діяння є не лише джерелом накопичення капіталів незаконного походження, а й одночасно засобом їх відмивання. До таких протиправних економічних діянь належить:

- утворення та випуск у безготівковий платіжний обіг фіктивних коштів, що призводить до незаконної емісії;
- підробка, використання та передача в обіг посадовою особою фіктивних документів як у корисливих власних інтересах, так і в інтересах третіх осіб;
- впровадження в офіційну підприємницьку діяльність отриманих незаконним шляхом коштів;
- фіктивне підприємництво;
- свідоме порушення належного проведення бухгалтерського обліку;
- оголошення фіктивного банкрутства суб'єкта підприємницької діяльності;
- використання бюджетних коштів в інтересах окремих приватних структур чи підприємств;
- розкрадання коштів шляхом проникнення в електронні банківські мережі;
- економічне шпигунство [3].

Перераховані суспільно небезпечні діяння є джерелом накопичення капіталів незаконного походження, тобто засобом здійснення економічних злочинних операцій у сфері безготівкових розрахунків.

Особливу увагу розкриттю злочинів у сфері економіки приділяє Головне управління національної поліції України у Дніпропетровській області. Протягом 2016 року на території області зареєстровано 308 кримінальних правопорушень, пов'язаних з використанням бюджетних коштів. За вчинення 120 злочинів цієї категорії особам повідомлено про підозру. До суду з обвинувальними актами, у тому числі з угодою направлено 162 кримінальних провадження [4].

Відсутність заходів по протидії їм у кримінальному праві базується на змінах суспільно-економічних відносин за роки існування України як незалежної держави. На цьому ґрунті виникла їх неузгодженість з кваліфікаційними схемами кримінально-правових норм. Тому закономірним є те, що при колишній плановості економіки у практиці Національної поліції України такі випадки не зустрічалися, за винятком приписок при проведенні господарюючими суб'єктами фіктивних операцій [5].

Отже, неналежне ведення бухгалтерського обліку стає нормою, що дозволяє неофіційній економіці збільшувати свої масштаби, переходити кордони нашої держави і ставати потужними джерелами транснаціонального підпільного сектору економіки.

Одним із аспектів цієї проблеми, є надходження готівки в легальну економіку, одержаної злочинним шляхом [6].

Представники економічної злочинності створили своєрідний «емісійний центр», через який здійснюють незаконні емісії в безготівкових розрахунках між суб'єктами підприємницької діяльності у вигляді господарських угод. Такі злочини здійснюються шляхом введення:

- платіжних документів, які супроводжуються фіктивними авізо;
- фінансово не забезпечених чеків;
- акредитивів;
- векселів;
- системи електронних розрахунків.

Кожен спосіб вказаних правопорушень має свої технологічні особливості, обумовлені індивідуальними правилами застосування в платіжному обігу згаданих форм розрахунків. У той же час система відмивання незаконно надбаних коштів однакова в усіх економічних сферах, оскільки вони базуються на безготівковій системі кредитно-розрахункових банківських операцій. Тому найбільш характерними є три способи використання таких коштів:

1-й спосіб — придбання за допомогою незаконно надбаних коштів, у тому числі валюти, матеріальних цінностей і об'єктів приватизації;

2-й спосіб — акумулювання незаконно отриманих коштів шляхом їх розміщення на депозитних рахунках чи у вигляді надання кредитів;

3-й спосіб — переведення на валютні рахунки за кордон шляхом використання незбалансованого бартеру чи через створені офшорні зони [7].

Для упередження і припинення таких протиправних діянь актуальним стає питання взаємодії спецслужб відповідних країн. Крім того, не дивлячись на те,

що національна валюта України є неконвертованою, існує багато варіантів використання фіктивних безготівкових коштів у взаєморозрахунках по торгівельних операціях, передбачених міжнародними угодами, що може стати об'єктом зацікавленості для спецслужб іноземних держав [8].

Протягом останніх декількох років в Україні багато говориться про так зване рейдерство. Базуючись на корупції у судових органах, зниженні законодавчих вимог до діяльності охоронних структур і недосконалому чинному законодавстві, та негативно впливаючи на економічну, соціальну, правову і зовнішньополітичну сферу, "рейдерство" формує серйозні загрози державній безпеці України [9].

Багато випадків злочинної діяльності в сфері економіки не доводяться до стадії винесення звинувачувального вироку. І коли економічні злочини стають предметом судового розгляду, вони можуть залишитися незавершеними. Існує немало труднощів на стадії розслідування таких справ, які можуть відігравати важливу роль в судовому процесі. В результаті цього нерідко обвинувальний вирок суду спростовується навіть після декількох років розслідування. Тому заходи іншого характеру, а не лише прийняття нового законодавства варто вважати необхідними для успішного виконання програми боротьби з економічною злочинністю.

На даному етапі економічним злочинам протидіють (загалом близько 15 тисячі осіб):

- податкова поліція;
- Департамент захисту економіки Національної поліції України;
- Департамент контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері економічної безпеки СБУ;
- Слідчі органи прокуратури

Так, актуальним залишається створення єдиного органу – Служби фінансових розслідувань, яка буде складатися із Центрального апарату та 7 територіальних органів (кожен охоплює 3-4 області). До основних функцій, які будуть відноситися до даного органу слід віднести:

- виявлення, припинення, розкриття та досудове розслідування злочинів, що спрямовані проти інтересів держави у сфері фінансів та суміжних сфер;
- підготовка пропозицій для Міністерства фінансів щодо формування політики у сфері протидії зазначеним злочинам;
- профілактична діяльність.

Особливість нової служби полягає в зміні силового підходу на комплексний та аналітичний – с використанням сучасних методик розслідування.

Податковою міліцією за 2016 рік було відшкодовано збитків на суму 419,5 млн. гривень, а грошове утримання податкової міліції у звітному періоді становило – 562,2 млн. гривень. Очевидним є необхідність створення нового, більш професійного та дієвого органу.

Створення Служби фінансових розслідувань було підтримано Президентом України П.О. Порошенко та схвалено Кабінетом міністрів України, також в найближчий час планується надати проект Закону на розгляд Верховній раді України.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний кодекс України/ [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/2341-14>.
2. Базилевич В. Д., Базилевич К. С. Ринкова економіка: Основні поняття і категорії: Навч. посіб. — К.: Знання, 2006. — С.263.
3. Базилінська О. Я. Макроекономіка: Навч. посіб. — К.: ЦНЛ, 2005 — С.442.
4. Звіт ГУНП в Дніпропетровській області за 2016 рік/ [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://dp.npu.gov.ua/uk/publish/article/243626>.
5. Предборський В. А. Економічна безпека держави: Монографія. — К.: Кондор, 2005. — С.391.
6. Отрошко О. В. Основи економічної теорії: Макроекономічний аспект: Навч. посіб. — К.: Знання, 2006. — С.222.
7. Круш П. В. Макроекономіка: Навч. посіб. — К.: ЦНЛ, 2005. — С.400.
8. Макроекономіка та макроекономічна політика: Навч. посіб. / А. Ф. Мельник і ін. — К.: Знання 2008. — С.699.
9. Національна економіка: Підручник / За ред. П. В. Круша. — К.: Каравела; Піча Ю. В., 2015. — С.416.

Сліс А. С.

Головний державний інспектор відділу
супроводження судових спорів у
справах загальної юрисдикції та
правового забезпечення діяльності
юридичного управління
Головне управління Державної
фіскальної служби
у Дніпропетровській області

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ НАДАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ПОСЛУГ ДЕРЖАВНОЮ ФІСКАЛЬНОЮ СЛУЖБОЮ

На даний час в Україні триває реформування органів доходів і зборів. Податкове та митне законодавство України поступово приводиться у відповідність до вимог законодавства Європейського союзу.

В свою чергу законодавство Європейського союзу направлене як на економічну та фінансову безпеку країн членів, так і на належне дотримання та забезпечення прав юридичних та фізичних осіб.

Принципи Європейського законодавства, разом з технічними новелами поступово інтегруються в українське суспільство, що відображається у зміні підходу до надання адміністративних послуг державними органами, переходом їх у електронно-цифрову площину.

Так, з 01.01.2017 року набув чинності Закон України 21 грудня 2016 року № 1797-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо